

**BØRNE- OG
UNDERVISNINGS-
MINISTERIET**

Børne- og Undervisningsudvalget
Christiansborg

Ministeren

Frederiksholms Kanal 21
1220 København K
Tlf. nr.: 32 92 50 00
E-mail: uvm@uvm.dk
www.uvm.dk
CVR nr.: 20453044

Svar på spørgsmål 460 (Alm. del):

I brev af 31. august 2020 har udvalget efter ønske fra Ellen Trane Nørby (V) stillet mig følgende spørgsmål:

28. september 2020
Sags nr.:20/16485

Spørgsmål 460:

”Vil ministeren redegøre for, om Klagenævnet for Specialundervisning kan eller skal tage stilling til Handicapkonventionen og barnets ret til inkluderende undervisning i sager, hvor en kommune har henvist barnet til specialklasse eller specialskole på trods af, at børn med handicap ikke må udelukkes fra almenkoler, og kommunen derfor i første omgang burde tilbyde barnet specialundervisning med støtte i mindst 9 undervisningstimer ugentligt i almenklassen?”

Baggrund:

Det fremgår af rapporten ”Handicap: Status 2019”, udgivet af Institut for Menneskerettigheder, at ”Retten til inkluderende uddannelse uden diskrimination betyder, at børn med handicap ikke må udelukkes fra det almindelige uddannelsessystem på grund af handicap og har krav på, at er foretages rimelig tilpasning i forhold til barnets konkrete behov, medmindre dette vil være unødigt byrdefuld”.

I forslag til lov om ændring af lov om forbud mod forskelsbehandling på grund af handicap (Tydeliggørelse af retten til rimelig individuel tilpasning i forhold til dagtilbud til børn og i forhold til folkeskolen), er det Social- og Indenrigsministeriets intention at skabe klageadgang til Ligebehandlingsnævnet (og ikke Klagenævnet for Specialundervisning) over manglende iagttagelse af retten til rimelig individuel tilpasning. Institut for Menneskerettigheder skriver i deres høringssvar til lovforslaget, at ”Indførelsen af en pligt til rimelig tilpasning for offentlige myndigheder vil (...) sikre en effektiv håndhævelse af allerede eksisterende forpligtelser. På nuværende tidspunkt eksisterer der ingen effektiv mulighed for håndhævelse af pligten til rimelig tilpasning og ingen mulighed for at få anerkendt en krænkelse.”

Svar:

Klagenævnet for Specialundervisning kan behandle klager over kommuner og skolers afgørelser om specialundervisning jf. folkeskolelovens § 51.

Ved en ændring af folkeskoleloven i 2012 (inklusionslovgivningen) blev specialundervisning afgrænset til at være undervisning i specialklasser og specialskoler samt undervisning til børn i den almindelige klasse, hvis undervisning kun kan gennemføres med støtte i mindst 9 ugentlige undervisningstimer.

I forbindelse med lovændringen blev klagereglerne justeret, og § 51 blev justeret, således at det fremgår, at adgangen til at klage også gælder afgørelser vedrørende elever, hvis undervisning kun kan gennemføres med støtte i mindst 9 ugentlige timer ugentligt.

Af forarbejderne til lovændringen fremgår, at ”*Det er kommunen med sit kendskab til barnet og de lokale forhold, der har de bedste muligheder for at vurdere, om kommunens specialundervisningstilbud er det rette for barnet. Hvis klagenævnet ønsker at ændre kommunalbestyrelsens afgørelse, skal der efter forslaget være vægtige faglige grunde til at tilsidesætte kommunens afgørelse om at give et inkluderende undervisningstilbud*”.

Det betyder samtidig, at der skal være vægtige faglige grunde til at tilsidesætte en afgørelse om at henvise et barn til specialundervisning i en specialklasse eller specialskole frem for et inkluderende specialundervisningstilbud. Jeg henviser i øvrigt til mit svar på Børne- og Undervisningsudvalgets spørgsmål S 1706, stillet den af samme spørger. Svaret er vedlagt.

Jeg vil endelig henlede opmærksomheden på en afgørelse fra Folketingets Ombudsmand fra 2009, (2009 18-1), der angik en klagesag om henvisning af et barn til specialskole frem for enkeltintegrering i friskole. Det fremgår bl.a. af ombudsmandens afgørelse: ”*FN's handicapkonvention kan efter min opfattelse ikke føre til at forældre til et handicappet barn har krav på at barnet skal gå i en almindelig folkeskoleklasse, uanset hvilket behov for støtte barnet har. Konventionen giver derimod efter min opfattelse forældrene ret til at deres barn inkluderes i uddannelsessystemet som sådan med henblik på at der skabes et læringsmiljø der er relevant i forhold til barnets behov og kompetencer. Inkluderingen af barnet i uddannelsessystemet har til formål at barnet får mulighed for aktiv deltagelse i samfundslivet.*”

Med venlig hilsen

Pernille Rosenkrantz-Theil